

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 13Cob/107/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5113211616
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 07. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Zuzana Štolcová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2015:5113211616.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline ako súd odvolací v právnej veci žalobcu: CD Consulting s.r.o., so sídlom Politických vëzňü 1272/21, Nové Mësto, 110 00 Praha 1, Česká republika, IČO: 264 29 705, právne zastúpeného Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom Gr?sslingova 4, 811 09 Bratislava, IČO: 36 864 421, proti žalovanej: V. C., rod. A., nar. XX.XX.XXXX, (pôvodne bytom XXX XX B. XXX), X. V. XXX/X, XXX XX E. F., štátnej občianke SR, v konaní o zaplatenie zmluvného úroku 705,07 Eur a úroku 27,70 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš č.k. 8C/242/2013-53 zo dňa 14.08.2014

rozhodol:

Rozsudok Okresného súdu Liptovský Mikuláš č.k. 8C/242/2013-53 zo dňa 14.08.2014 **z r u š u j e a v r a c i a** vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresný súd žalobu v celom rozsahu zamietol a žalovanej náhradu trov konania nepriznal. Žalobou sa žalobca domáhal podľa Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 861/2007, ktorým sa ustanovuje Európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu, vydania rozsudku, ktorým by súd zaviazal žalovanú na zaplatenie zmenkového úroku vo výške 0,25 % denne z istiny 1.200,13 Eur od 03.04.2010 do 23.11.2010 v sume 705,07 Eur a úhradu úroku z omeškania 6 % ročne z istiny 1.200,13 Eur od 07.07.2010 do 23.11.2010 v sume 27,70 Eur, na zaplatenie zmenkovej odmeny 4 Eur a trov konania. Uviedol, že ako indosatár je nadobúdateľom všetkých práv zo zmenky vystavenej žalovanou dňa 04.11.2009 na zmenkovú sumu 1.200,13 Eur, pričom sa zaviazala aj na úhradu zmenkového úroku 0,25 % denne od 03.04.2010. Vystaviteľka doposiaľ zaplatila 1.249,29 Eur, z nich na zmenkovú sumu 1.200,13 Eur a na úroky 49,16 Eur. Keďže zmenková listina je opatrená doložkou „bez protestu“, indosant nenechal vyššie uvedené skutočnosti zistiť verejnou listinou.

Okresný súd vyzval žalobcu Tlačivom „B“ na doplnenie návrhu na uplatnenie pohľadávky v časti uvedenia skutkových okolností vystavenia zmenky na žalovanú istinu, právneho titulu a skutkových okolností vzniku záväzku žalovanej zabezpečeného vystavenou zmenkou, na špecifikáciu zmenkovej istiny a na odôvodnenie počiatku uplatneného zmenkového úroku. Žalobca bol tiež okresným súdom vyzvaný na predloženie listinných dôkazov preukazujúcich jeho tvrdenia. Na túto výzvu žalobca reagoval podaním svojho právneho zástupcu zo dňa 18.06.2014 bez toho, aby okresným súdom požadované doplnenie návrhu vykonal.

Okresný súd mal preukázané, že zmenka bola vystavená v Bobrovci dňa 04. novembra 2009 vystaviteľkou V. A., ktorá sa zaviazala za zmenku pri jej predložení na rad POHOTOVOSTĚ s.r.o., Bratislava, zaplatiť sumu 1.200,13 Eur a zmenkový úrok 0,25 % denne od 3. apríla 2010. Zmenka je splatná bez protestu, na platenie predložiť v lehote 4 rokov od vystavenia. V pravom hornom rohu je zmenka opatrená údajom o čísle zmluvy 503051. Okresný súd ďalej z pripojeného spisu Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp.zn. 10Er/145/2011 zistil, že zmenka bola vystavená na zabezpečenie úveru poskytnutého veriteľom POHOTOVOSTĚ, s.r.o., Bratislava, dlžníčke vo výške 500 Eur s poplatkom 484

Eur (dlžníčka mala celkovo vrátiť 984 Eur) na základe úverovej zmluvy č. 500300051, uzavretej dňa 04.11.2009.

Okresný súd s odkazom na ustanovenia Nariadenia Európskeho parlamentu a rady (ES) č. 861/2007, ktorým sa ustanovuje Európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu, s odkazom na ustanovenia Smernice 2008/48/EHS o zmluvách o spotrebiteľskom úvere, Smernice 2005/29/ES o nekalých obchodných praktikách podnikateľov voči spotrebiteľom na vnútornom trhu a podľa ustanovení Občianskeho zákonníka, Zákona zmenkového a šekového a Zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, žalobu žalobcu zamietol. Ako dôvod zamietnutia okresný súd uviedol, že žalobca napriek výzve súdu návrh na uplatnenie pohľadávky nedoplnil a neopravil nielen v rámci určenej lehoty, ale ani doteraz, tak ako ho na to okresný súd vyzval. Podľa rozhodnutia Súdneho dvora EÚ C-76/10 vo veci POHOTOVOSTĚ s.r.o. má vnútroštátny súd v každom štádiu konania vrátane výkonu rozhodnutia povinnosť aj bez návrhu posúdiť nekalé povahy sankcií obsiahnutých v zmluve o úvere, ak má k tomuto účelu k dispozícii nevyhnutné informácie o právnom a skutkovom stave. Okresný súd vo veci aplikoval spotrebiteľské právo a vyzval žalobcu na doplnenie návrhu a predloženie listinných dôkazov. Z pripojeného exekučného spisu mal okresný súd preukázané, že zmenka, ktorá bola priložená k návrhu na začatie konania, bola vystavená na zabezpečenie spotrebiteľského úveru poskytnutého veriteľom POHOTOVOSTĚ s.r.o., Bratislava, pri výkone jeho podnikateľskej činnosti, a to dlžníkovi - nepodnikajúcej fyzickej osobe V. A.. Výška úveru bola stanovená na 500 Eur s poplatkom 484 Eur. Podľa § 25 ods. 4 zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch sa na zabezpečenie nárokov veriteľa zo spotrebiteľského úveru zmenkou alebo šekom do 31. decembra 2010 vzťahujú ustanovenia doterajších predpisov, teda § 4 ods. 6 zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Táto právna úprava zakazuje splnenie dlhu od spotrebiteľa zmenkou alebo šekom v súvislosti s poskytnutím úveru. Veriteľ smie prijať od dlžníka zmenku alebo šek na zabezpečenie svojich nárokov zo spotrebiteľského úveru, len ak ide o zabezpečovaciu zmenku a zmenková suma v čase vyplnenia je maximálne vo výške aktuálnej výšky nesplateného spotrebiteľského úveru a príslušenstva vo výške maximálne 30 % istiny poskytnutého spotrebiteľského úveru, čo v súdnom prípade predstavuje 30 % z istiny 500 Eur poskytnutého úveru, teda 150 Eur. Žalobca však napriek plneniu vo výške 1.249,29 Eur poskytnutého žalovanou uplatňuje právo na zaplatenie zmenkového úroku 0,25% denne z istiny 1.200,13 Eur od 03.04.2010 do 23.11.2010 v sume 705,07 Eur a úhradu úroku 6% ročne z istiny 1.200,13 Eur od 07.07.2010 do 23.11.2010 v sume 27,70 Eur, na zaplatenie zmenkovej odmeny 4 Eur, čo znamená podľa citovaného zákonného ustanovenia pre veriteľa zákaz zmenku prijať a povinnosť kedykoľvek ju na požiadanie dlžníkovi vydať, pričom táto povinnosť platí aj v prípade zmeny majiteľa zmenky. Ohľadom zmenky ako cenného papiera treba podľa okresného súdu rozlišovať neplatnosť zmenky pre nesplnenie podmienok (podstatné náležitosti) podľa zák. č. 191/1950 Zb., od neplatnosti dojednania o vystavení a vyplnení zmenky za účelom zabezpečenia pohľadávky zo spotrebiteľských právnych vzťahov pre rozpor s ustanoveniami zákona o spotrebiteľských úveroch. Žalobca na výzvu súdu relevantným spôsobom nereagoval, a preto okresný súd musel návrh zamietnuť, pričom o tomto procesnom dôsledku bol žalobca poučený. O trovách konania rozhodol okresný súd podľa § 142 ods. 1 a § 151 ods. 1 O.s.p. s tým, že úspešná žalovaná nenavrholá prisúdenie náhrady trov konania.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca z dôvodu, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p. tým, že sa účastníkovi konania postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, a z dôvodu, že rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádzalo z nesprávneho právneho posúdenia veci. Žalobca uviedol, že nie je možné súhlasiť s postupom okresného súdu, ktorý vyzýval žalobcu na doplnenie či opravu návrhu, ktorá pre prejednanú vec nebola relevantnou, a splnením takejto výzvy podmieňoval ďalší postup v konaní. Ak z dôvodu nedoplnenia návrhu došlo k zamietnutiu návrhu, ide o odňatie možnosti konať pred súdom. Žalobca nemá vedomosť o iných vzťahoch medzi pôvodným vlastníkom zmenky a vystaviteľom zmenky. Žalobca je vlastníkom cenného papiera, ktorý nadobudol na základe indosamentu, a žiadne iné informácie či dokumenty k zmenke nemá a podľa právneho poriadku ich ani nepotrebuje mať na to, aby mohol práva s týmto cenným papierom spojené uplatňovať. V súlade s konštantnou judikatúrou českých a slovenských súdov je zmenka samostatným abstraktným záväzkom neakcesorickej povahy a nie je možné ju spájať či podmieňovať inými okolnosťami, než sú na zmenke uvedené. Okresný súd sa aplikáciou ustanovení o zmenke upravených v zák. č. 191/1950 Zb. vôbec nezaoberal a ignoroval predmet sporu. Žalobca v konaní uplatnil nárok výlučne zo zmenky a nie z iného záväzkovo-právneho vzťahu. Okresný súd však posudzoval a rozhodol vec, akoby išlo o bežný zmluvný záväzok, čo predstavuje nesprávne právne posúdenie. Žalobca zásadne nesúhlasil

s tým, že súd je v tomto konaní oprávnený z úradnej povinnosti skúmať, či ide o spotrebiteľský vzťah. Právny poriadok neumožňuje súdu preskúmať prejednávajúcu vec z hľadiska zmluvných vzťahov, ktoré s danou vecou nesúvisia. Žalobca skutočnosť o existencii iného vzťahu medzi pôvodným majiteľom zmenky a žalovanou vôbec netvrdil, a teda nebol nositeľom dôkazného bremena. Okresný súd si sám vytvoril pochybnosť o tom, že by medzi predchádzajúcim majiteľom zmenky, ktorý nie je účastníkom tohto konania, a žalovanou mohol existovať iný záväzkový vzťah, než aký je predmetom tohto súdneho konania. Okresný súd teda vykonštruoval tvrdenie, ktoré žiadal, aby žalobca preukázal. Súd môže v sporovom konaní rozhodnutie zakladať len na takých tvrdeniach, ktoré sú produkované účastníkmi konania, a nie na tvrdeniach, ktorých pôvod súd nachádza v iných konaniach a tieto nie sú výsledkom dokazovania. Okresný súd ignoroval ust. § 17 zákona zmenkového a šekového, podľa ktorého ten, kto je žalovaný zo zmenky, nemôže robiť majiteľovi námietky, ktoré sa zakladajú na jeho vlastných vzťahoch k vystaviteľovi alebo k predošlým majiteľom, okrem ak majiteľ pri nadobúdaní zmenky konal vedome na škodu dlžníka. Z uvedeného vyplýva, že žalovaná vo všeobecnosti nie je oprávnená vznášať tzv. kauzálne námietky, ktoré vyplývajú z jej vzťahov s pôvodným majiteľom zmenky. Keďže tak v sporovom konaní nemôže robiť žalovaná, tým menej tak môže robiť sám súd. Za určitých okolností je možné uplatňovať kauzálne námietky voči žalobcovi, avšak námietka musí byť vznesená zo strany žalovanej a žalovaná v tejto situácii nesie dôkazné bremeno na preukázanie svojich tvrdení. Nie je prípustné, aby túto úlohu a iniciatívu na seba proti vôli žalovanej prevzal súd. Žalobca v tejto súvislosti poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 5Obo 3/2008, podľa ktorého pri kauzálnych námietkach nie je možné prenesenie dôkazného bremena zo žalovanej (povinne) na žalobcu (oprávneného). Ak žalovaná nevzniesla námietky voči zmenke, musia byť akékoľvek iné námietky odmietnuté, a to z dôvodu uplatnenia koncentračnej zásady konštruovanej nariadením. Samotný súd nie je legitimizovaný na to, aby postupom podľa § 120 ods. 1 veta prvá O.s.p. vznášal námietky voči zmenke za žalovanú. Žalovaná sa žiadnej obrany nedovoľovala a uplatnenú pohľadávku nerozporovala. Okresný súd nevykonával žiadne dokazovanie v prospech uplatnenej pohľadávky, čím neobjektívne podporil žalovanú v tomto konaní. Okresný súd síce poukázal na predpisy Európskeho i vnútroštátneho spotrebiteľského práva, avšak zo žiadneho z citovaných ustanovení právnych predpisov nevyplýva odôvodnenosť nesúhlasu okresného súdu s názorom žalobcu o tom, že významnou pre konanie je výlučne zmenka. Okresný súd vykonával dokazovanie okrem iného oboznámením úverovej zmluvy, exekučného spisu a ďalšími listinnými dôkazmi, avšak žalobca ani žalovaná dokazovanie takýmito listinnými dôkazmi nenavrhl. Dokazovanie je pritom v sporovom konaní ovládané prejednávajúcou zásadou, čo znamená, že súd vychádza len zo skutočností tvrdených účastníkmi a vykonáva len tie dôkazy, ktoré účastníci navrhli. Žalobca predložil ako dôkaz o svojich nárokoch platnú zmenku, ktorá spĺňa všetky formálne a materiálne náležitosti predpokladané zákonom zmenkovým a šekovým. Ust. § 120 ods. 1 O.s.p. síce umožňuje, aby súd v sporovom konaní vykonával aj iné dôkazy, ako navrhnuté účastníkmi, avšak tento postup je možné využiť len výnimočne, ak je to nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci a ak nevykonanie nejakého dôkazu môže byť príčinou toho, že súd vo veci nemôže rozhodnúť. V danej veci však okresný súd mal a mohol rozhodnúť o práve len z predloženej zmenky. Okresný súd svoj postup ohľadom ďalšieho dokazovania vôbec nezodôvodnil a z vykonaného dokazovania vyvodil záver o postavení žalovanej ako spotrebiteľa. Žalovaná sa však takejto obrany nijakým spôsobom nedovoľovala, pohľadávku nerozporovala a svojím konaním ju prakticky uznala. Správanie okresného súdu je v právnom štáte neprijateľné a predstavuje výrazný zásah do práva na spravodlivý súdny proces, ktoré je garantované čl. 46 ods. 1 Ústavy SR a čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Okresný súd vychádzal z podľa neho nesporných skutočností, že žalovaná so spoločnosťou Pohotovosť s.r.o., uzatvorila zmluvu o úvere a že zmenka je zabezpečovacou zmenkou a tiež z tvrdenia, že žalovaná zmluvu o úvere uzatvorila ako spotrebiteľ. Tieto údajne nesporné skutočnosti však neboli tvrdením ani jedného z účastníkov konania. Účastníci sa k týmto skutočnostiam nikdy nevyjadrili, a preto neexistuje spôsob, akým by okresný súd mohol dospieť k záveru o ich nespornosti. Ak na týchto údajne nesporných skutočnostiach okresný súd založil svoje meritórne rozhodnutie, je toto rozhodnutie poskytnuté vadou, ktorá má za následok jeho nesprávnosť. Žalobca v odvolaní spochybnil tiež odkaz na rozhodnutie nemeckého súdu z roku 1965 a záver prvostupňového súdu ohľadom neprímerane vysokého príslušenstva pohľadávky v podobe zmenkového úroku 0,25 % denne. Žalobca poukázal na uznesenie Krajského súdu v Prešove, sp.zn. 10Co/79/2013, ktoré bolo vydané v skutkovo a právne zhodnej veci žalobcu, v zmysle ktorého sa v prejednávanej veci nejedná o prípad uplatňovania pohľadávky zjavne neopodstatnenej ani o podanie zjavne neprípustného návrhu. Krajský súd v Prešove tiež dospel k záveru, že pokiaľ neboli uplatnené námietky zo strany žalovaného ako dlžníka, neexistuje dôvod, na základe ktorého by súd mohol opodstatnene vykonať dokazovanie týkajúce sa obsahu kauzálnej zmluvy predchádzajúcej vystaveniu zmenky. Obdobným spôsobom rozhodol Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením sp.zn.

43CoZm/10/2013, pričom konštatoval, že okresný súd nebol oprávnený vyzývať žalobcu na preukázanie iných dôkazov, dokumentov a ani na uvedenie doplňujúcich informácií. Žalobca konštatoval, že okresný súd zmaril konanie ako také porušením Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 861/2007, keď vôbec neumožnil viesť kontradiktórny spor. Žalobca žiadal napadnutý rozsudok okresného súdu zmeniť a uplatnenej pohľadávke žalobcu v celom rozsahu vyhovieť a priznať náhradu trov konania.

K doručenému odvolaniu sa písomne vyjadrila žalovaná. Uviedla, že svoj dlh zaplatila v celej výške, mala to cez rozhodcovský súd. Brala si pôžičku v banke, aby vyplatila dlh, a preto si je istá, že svoj dlh má uhradený. Až neskôr ju kontaktovali z POHOTOVOSTI, že dlh je síce vyplatený, ale chcú úroky. Ona už odmietla niečo platiť. Súd bol v jej prospech, v čo dúfa i teraz, pretože je zamestnaná na polovičný úväzok, má vyživovaciu povinnosť a iné náklady na život. Ničomu sa nevyhýba, ale nie je si vedomá žiadneho dlhu voči žalobcovi.

Krajský súd v Žiline ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.) prejednal vec v medziach ust. § 212 ods. 1 O.s.p. bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a rozsudok okresného súdu zrušil podľa ust. § 221 ods. 1 písm. f), h) O.s.p. a podľa ust. § 221 ods. 2 O.s.p. vrátil vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Rozhodnutie bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

Krajský súd sa pri posudzovaní dôvodnosti žalobcom podaného odvolania oboznámil s obsahom spisového materiálu. Z tohto zistil, že žalobca uplatnil nárok na zaplatenie pohľadávky vyplývajúcej zo zmenky vystavenej žalovanou, a to postupom podľa Nariadenia Európskeho parlamentu a rady (ES) č. 861/2007, ktorým sa ustanovuje Európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu (ďalej len „Nariadenie“). Žalobca v tomto návrhu opísal rozhodujúce skutočnosti ohľadom vzniku zmenkovej pohľadávky voči žalovanej a predložil originál zmenky, na základe ktorej uplatňuje právo. V súvislosti s posudzovaním postupu okresného súdu považuje krajský súd za potrebné citovať príslušné ustanovenia Nariadenia a s ohľadom na charakter uplatneného nároku tiež príslušné ustanovenia zákona č. 191/1950 Zb., Zákon zmenkový a šekový.

Podľa čl. 4 ods. 1 Nariadenia Európskeho parlamentu a rady ES č. 861/2007 z 11.07.2007 o európskom konaní vo veciach s nízkou hodnotou sporu (ďalej len „Nariadenie“), navrhovateľ začne európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu vyplnením vzorového tlačiva A, ako je uvedené v prílohe I, a jeho podaním na príslušný súd alebo tribunál osobne, poštou alebo akýmkoľvek iným komunikačným prostriedkom, ako je fax alebo elektronická pošta, ktorý je prijateľný pre členský štát, v ktorom sa konanie začína. Tlačivo návrhu na uplatnenie pohľadávky obsahuje opis dôkazov, ktoré podporujú pohľadávku, a prípadne sa k nemu pripoja akékoľvek príslušné podporné dokumenty.

Podľa čl. 4 ods. 4 Nariadenia, ak sa súd alebo tribunál domnieva, že informácie, ktoré poskytol navrhovateľ, nie sú dostatočne jasné alebo primerané, alebo ak tlačivo návrhu na uplatnenie pohľadávky nie je správne vyplnené, a pokiaľ sa pohľadávka nezdá byť zjavne neopodstatnená alebo návrh neprípustný, dá navrhovateľovi možnosť tlačivo návrhu na uplatnenie pohľadávky doplniť alebo opraviť, alebo predložiť týmto orgánom určené doplňujúce informácie alebo dokumenty, alebo vziať pohľadávku späť, a to v lehote určenej týmto orgánom. Na tento účel súd alebo tribunál použije vzorové tlačivo B, ako je uvedené v prílohe II. Ak sa pohľadávka zdá zjavne neopodstatnená alebo návrh neprípustný alebo ak navrhovateľ tlačivo návrhu na uplatnenie pohľadávky nedoplnil alebo neopravil v rámci určenej lehoty, návrh sa zamietne.

Podľa čl. 5 ods. 1 Nariadenia, európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu je písomné. Súd alebo tribunál nariadi ústne pojednávanie, ak to považuje za potrebné alebo ak o to požiadajú niektorá zo strán. Súd alebo tribunál môže takúto žiadosť odmietnuť, ak sa domnieva, že vzhľadom na okolnosti prípadu ústne pojednávanie zjavne nie je potrebné pre spravodlivé vedenie konania. Dôvody odmietnutia sa uvedú písomne. Iba proti rozhodnutiu súdu alebo tribunálu o odmietnutí takejto žiadosti nemožno samostatne podať opravný prostriedok.

Podľa čl. 5 ods. 2 Nariadenia po doručení správne vyplneného tlačiva návrhu na uplatnenie pohľadávky súd alebo tribunál vyplní časť I vzorového tlačiva C na odpoveď, ako je uvedené v prílohe III. Kópia tlačiva návrhu na uplatnenie pohľadávky a v prípade potreby podporných dokumentov spolu s vyplneným tlačivom na odpoveď sa doručí odporcovi v súlade s článkom 13. Tieto dokumenty sa odošlú do 14 dní od doručenia správne vyplneného tlačiva na uplatnenie pohľadávky.

Podľa čl. 5 ods. 3 Nariadenia odporca odpovie do 30 dní po doručení tlačiva návrhu na uplatnenie pohľadávky a tlačiva na odpoveď tak, že vyplní časť II vzorového tlačiva C na odpoveď, pričom v prípade potreby poskytne všetky príslušné podporné dokumenty, a zašle ho späť súdu alebo tribunálu, alebo akýmkoľvek iným vhodným spôsobom, pri ktorom nepoužije tlačivo na odpoveď.

Podľa čl. 5 ods. 6 Nariadenia akákoľvek protipohľadávka, ktorá sa má podať na vzorovom tlačive A, a akékoľvek príslušné podporné dokumenty sa doručia navrhovateľovi v súlade s článkom 13. Tieto dokumenty sa odošlú do 14 dní od doručenia. Navrhovateľ je povinný odpovedať na akúkoľvek protipohľadávku do 30 dní odo dňa jej doručenia.

Podľa čl. 7 ods. 1 Nariadenia do 30 dní od doručenia odpovede odporcu alebo navrhovateľa v lehotách ustanovených v článku 5 ods. 3 alebo 6 súd alebo tribunál vydá rozsudok alebo:

- a) v rámci stanovenej lehoty, ktorá nesmie presiahnuť 30 dní, si vyžiada od strán ďalšie podrobnosti týkajúce sa pohľadávky;
- b) vykoná dôkazy v súlade s článkom 9 alebo
- c) predvolá strany na pojednávanie, ktoré sa uskutoční do 30 dní od predvolania.

Podľa čl. 7 ods. 3 Nariadenia, ak sa súdu alebo tribunálu nedoručí odpoveď dotknutej strany v lehote ustanovenej v článku 5 ods. 3 alebo 6, súd alebo tribunál vydá rozsudok o pohľadávke alebo protipohľadávke.

Podľa čl. 19 Nariadenia, pokiaľ toto nariadenie neustanovuje inak, európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu sa riadi procesným právom členského štátu, v ktorom sa konanie vedie.

Podľa čl. I, § 5 ods. 1 zák. č. 191/1950 Sb., Zákon zmenkový a šekový v znení neskorších predpisov vo zmenke zročnej na videnie alebo na určitý čas po videní môže vystaviteľ ustanoviť zúrokovanie zmenkovej sumy. V inej zmenke platí táto doložka za nenapísanú.

Podľa ods. 2 cit. ust. úrokovú mieru treba udať vo zmenke; ak chýba tento údaj, platí úroková doložka za nenapísanú.

Podľa ods. 3 cit. ust. úrok sa počíta od dáta vystavenia zmenky, pokiaľ nie je určený deň iný.

Podľa čl. I, § 10 cit. zák., ak nebola zmenka, ktorá bola pri vydaní neúplná, vyplnená tak, ako bolo dojednané, nemožno namietat' majiteľovi zmenky, že tieto dojednania neboli dodržané, okrem ak majiteľ nadobudol zmenku zlomyseľne alebo sa pri nadobúdaní zmenky previnil hrubou nebanlivosťou.

Podľa čl. I, § 11 ods.1 cit. zák. každú zmenku, i keď nebola vystavená na rad, možno previesť indosamentom (rubopisom).

Podľa čl. I, § 17 cit. zák., kto je žalovaný zo zmenky, nemôže robiť majiteľovi námietky, ktoré sa zakladajú na jeho vlastných vzťahoch k vystaviteľovi alebo k predošlým majiteľom, okrem ak majiteľ pri nadobúdaní zmenky konal vedome na škodu dlžníka.

Podľa čl. I, § 34 ods. 1 cit. zák. je zmenka na videnie zročná pri predložení. Musí byť predložená na platenie do jedného roku od dáta vystavenia. Vystaviteľ môže túto lehotu skrátiť alebo určiť lehotu dlhšiu. Indosanti môžu tieto lehoty skrátiť.

Podľa čl. I, § 48 ods.1 cit. zák. majiteľ môže postihom žiadať:

1. zmenkovú sumu, pokiaľ nebola zmenka prijatá alebo zaplatená, s úrokmi, ak boli dojednané;
2. šesťpercentné úroky odo dňa zročnosti;
3. trovy protestu a podaných správ, ako aj ostatné trovy;
4. odmenu vo výške jednej tretiny percenta zmenkovej sumy alebo v menšej dohodnutej výške.

Podľa čl. I, § 75 cit. zák., vlastná zmenka obsahuje:

1. označenie, že ide o zmenku, pojaté do vlastného textu listiny a vyjadrené v jazyku, v ktorom je táto listina spísaná;
2. bezpodmienečný sľub zaplatiť určitú peňažnú sumu;

3. údaj zročnosti;
4. údaj miesta, kde sa má platiť;
5. meno toho, komu alebo na rad koho sa má platiť;
6. dátum a miesto vystavenia zmenky;
7. podpis vystaviteľa.

Podľa § 495 OZ platnosti záväzku nebráni, ak nie je vyjadrený dôvod, na základe ktorého je dlžník povinný plniť. Veriteľ je však povinný preukázať dôvod záväzku, s výnimkou cenných papierov hromadne vydaných alebo iných cenných papierov, pre ktoré je zákonom ustanovené, že veriteľ túto povinnosť nemá.

Podľa § 120 ods. 1 O.s.p., účastníci sú povinní označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Súd rozhodne, ktoré z označených dôkazov vykoná. Súd môže výnimočne vykonať aj iné dôkazy, ako navrhujú účastníci, ak je ich vykonanie nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci.

Preskúmaním veci odvolací súd zistil, že rozhodnutie okresného súdu nie je správne a odvolanie podané žalobcom je dôvodné. Krajský súd konštatuje, že pred súdom prvého stupňa došlo k vadám v postupe podľa Nariadenia a tiež k porušeniu ustanovení Občianskeho súdneho poriadku, keď okresný súd nepostupoval v súlade s ust. § 120 O. s.p. pri vykonávaní dokazovania. Okresný súd neposkytol účastníkom poučenie o ich dôkaznej povinnosti, neupovedomil účastníkov o dôkazoch vykonávaných pripojením exekučného spisu Okresného súdu Liptovský Mikuláš, čo malo za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

Krajský súd poukazuje na skutočnosť, že nárok uplatnený žalobcom je nárokom zo zmenky, ktorý žalobca ako zahraničná právnická osoba uplatnil podľa Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 861/2007, ktorým sa zaviedlo Európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu (ďalej len „Nariadenie“). Žalobca podal v súlade s Nariadením návrh na Tlačivo „A“ a k návrhu pripojil originál zmenky. Žalobca v Tlačive „A“ jednoznačným a nezameniteľným spôsobom popísal uplatnený nárok ako nárok na zaplatenie zmenkového úroku 0,25 % denne, úroku 6 % ročne a zmenkovej odmeny spolu s náhradou trov konania, pričom uviedol, že zmenku nadobudol ako indosatár, opísal zmenku vystavenú žalovanou s tým, že indosant predložil zmenku k zaplateniu a žalovaná na zmenku zaplatila 1.200 Eur a úroky v sume 49,16 Eur. Odvolací súd je toho názoru, že žalobca bol povinný v návrhu - Tlačivo „A“, oddiel 7 vyplniť len tie údaje, ktoré mu ukladá Nariadenie, a to údaje o požadovanom peňažnom nároku, v danom prípade o dohodnutom úroku 0,25% denne a zmenkovom úroku 6% ročne, nákladoch konania a v oddieli 8 uviesť odôvodnenie nároku a označiť dôkazné prostriedky na jeho preukázanie. Všetky tieto náležitosti podľa názoru krajského súdu žalobca splnil a k návrhu pripojil originál zmenky. Žalobca je pritom povinný k návrhu predložiť len tie dôkazné prostriedky, ktoré má k dispozícii a ktoré majú za účel preukázať ním uplatnený nárok. Ak žalobca návrh podal na predpísanom formulári, tak ako to vyžaduje čl. 4 ods. 1 Nariadenia, tento riadne vyplnil v jazyku súdu a pripojil relevantné doklady v podobe originálu zmenky, krajský súd je názoru, že návrh predložený žalobcom, nemal žiadne nedostatky a ani iné vady, a preto nebol žiadny dôvod, na základe ktorého by okresný súd mal žalobcu prostredníctvom Tlačiva „B“ vyzývať na doplnenie návrhu.

Napriek uvedenému okresný súd vyzýval Tlačivom „B“ žalobcu na doplnenie návrhu ohľadom uvedenia skutkových okolností vystavenia zmenky, právneho titulu a skutkových okolností vzniku záväzku žalovanej zabezpečeného zmenkou a tiež na špecifikáciu zmenkovej istiny a na odôvodnenie počiatku uplatneného zmenkového úroku a na predloženie relevantných dôkazov. Krajský súd pritom poukazuje na charakter zmenky ako cenného papiera, ktorým sa zmenkový dlžník zaväzuje majiteľovi zmenky zaplatiť v mieste a čase uvedenom v zmenke čiastku v nej určenú. Ide o záväzok, ktorý je priamy, bezpodmienečný, nesporný a abstraktný. S tým potom súvisí aj otázka dôkaznej povinnosti na strane účastníkov konania, ktorého predmetom je zaplatenie nároku vyplývajúceho zo zmenky. Tým je daný aj rozsah dokazovania, ktoré má súd vykonať ohľadom uplatneného nároku žalobcu. Odvolací súd zdôrazňuje, že predmetom sporu v tomto prípade nie je nárok zo spotrebiteľskej zmluvy, ale nárok zo zmenky. Záväzok zo zmenky je záväzkom samostatným, ktorý nie je závislý na prípadnom pôvodnom úverovom vzťahu. Ak je uplatneným nárokom žalobcu požadovaný nárok vyplývajúci zo zmenky, nie je možné bez ďalšieho v takomto konaní rozhodovať o záväzkoch zo zmluvy a ani sa takouto zmluvou zaoberať, či preukazovať jej obsah, a to ani v prípade, keď je nepochybné, že s danou zmenkou súvisia. Keďže záväzok zo zmenky je záväzkom abstraktným, neviaže zákon vznik zmenkových nárokov na

žiadne ďalšie okolnosti, len na splnenie formalít, ktoré zákon ohľadom zmenkového záväzku predpisuje. Abstraktnosť záväzku zo zmenky má ten dôsledok, že zákon neviaže vznik zmenkových nárokov na žiadne iné okolnosti, než na splnenie formalít, ktoré predpisuje. Jedná sa teda o záväzok platobný, ktorý nie je viazaný na iné vzťahy a ani na hospodárske dôvody vzniku zmenky. S abstraktnosťou zmenkového záväzku počíta priamo citované ust. § 495 Občianskeho zákonníka. Záväzok zo zmenky je zároveň záväzkom nesporným, čo znamená, že majiteľ zmenky nemusí pri predkladaní zmenky na zaplatenie a ani neskôr pri jej vymáhaní preukazovať nič iné než to, že je vlastníkom zmenky. Je preto výlučne na žalovanej ako dlžníkovi zo zmenky, aby v prípade súdneho konania v rámci svojej obrany uplatnila prípadné námietky a tieto v súdnom konaní aj preukázala. Záväzok zo zmenky je tiež záväzkom samostatným, ktorý existuje úplne nezávisle na pôvodnom hospodárskom dôvode jeho vzniku. Zmenkové záväzkové vzťahy nemajú pôvod predchádzajúcich kauzálnych pohľadávkach a v prípade vystavenia zabezpečovacej zmenky tak existujú vedľa seba dva záväzky, a to jednak pôvodný záväzok všeobecno-právnej povahy a popri ňom záväzok vyplývajúci zo zmenky.

Krajský súd potom konštatuje, že ak na základe návrhu podaného na predpísanom tlačive podľa Nariadenia žalobca uplatnil nárok zo zmenky a tento nárok doložil predložením originálu danej zmenky, nebol namiesto postup okresného súdu, ktorý Tlačivom „B“ vyzýval žalobcu na uvedenie ďalších skutkových okolností vystavenia zmenky právneho titulu okolnosti vzniku záväzku zabezpečeného zmenkou a na predloženie relevantných dokladov. Nepredloženie okresným súdom požadovaných dôkazov ani poskytnutie okresným súdom požadovaných informácií tak nemôže byť dôvodom na zamietnutie návrhu v celosti zo strany okresného súdu. Pre posúdenie uplatneného nároku žalobcu nie je relevantné to, že žalobca ako majiteľ zmenky nepreukázal skutočnosti týkajúce sa vystavenia zmenky a ani okolnosti ohľadom kauzálnej spotrebiteľskej zmluvy, ktorej účastníkom mala byť žalovaná v postavení dlžníka. Odvolací súd je toho názoru, že pre postup okresného súdu, ktorý Tlačivom „B“ vyzýval žalobcu na doplnenie skutočnosti a predloženie ďalších dôkazov ohľadom uplatneného nároku, nebol daný žiadny Nariadením stanovený dôvod. Žalobca presne určil nárok ako nárok zmenkový, ktorý riadne doložil originálom zmenky, čo na jeho preukázanie postačuje. Okresný súd tak nebol oprávnený vyzývať žalobcu na predloženie iných dôkazov, dokumentov a ani na uvedenie doplňujúcich informácií z dôvodu preukazovania existencie základného spotrebiteľského vzťahu, ktorý mal vzniknúť medzi pôvodným majiteľom zmenky a žalovanou, nakoľko takéto dôkazy nie sú pre posúdenie žalobcom uplatneného nároku relevantné. Posúdenie takýchto okolností by bolo relevantné výlučne v prípade, ak by žalovaná ako dlžník vzniesla v rámci súdneho konania námietky voči uplatnenému zmenkovému nároku. Okresný súd tak postupoval nesprávne, ak s odkazom na ust. čl. 4 ods. 4 Nariadenia z dôvodu nedoplnenia návrhu na uplatnenie pohľadávky v určenej lehote uplatnený návrh žalobcu zamietol. Okresný súd nesprávne vyzýval žalobcu na predloženie dôkazov a informácií, ktorými žalobca ani reálne nemusí disponovať a ktoré pre rozhodnutie o ním uplatnenom nároku nie sú podstatné. Ak na takúto výzvu žalobca požadované skutočnosti a dôkazy nedoplnil, nemôže byť táto okolnosť dôvodom pre to, aby súd návrh žalobcu podaný v súlade s Nariadením zamietol pre nesplnenie tejto výzvy, nakoľko doteraz poskytnuté informácie uvedené v návrhu žalobcu a ním pripojené dôkazy umožňujú postup súdu podľa čl. 5 ods. 2 až 5, čl. 7 a čl. 9 Nariadenia. Ak okresný súd vyzýval žalobcu na predloženie dôkazov, ohľadom ktorých žalobca okresnému súdu oznámil, že týmito nedisponuje, a následne okresný súd z týchto dôvodov uplatnený návrh žalobcu zamietol, okresný súd týmto postupom, ktorý je v rozpore s Nariadením, odňal žalobcovi možnosť konať pred súdom a porušil jeho právo na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a tiež právo na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru.

Krajský súd uvádza, že okresný súd mal postupovať podľa Nariadenia a zaslať žalovanej Tlačivo „C“ na odpoveď a následne, s prihliadnutím na skutočnosť, či žalovaná na uplatnený nárok žalobcu v Nariadením stanovenej lehote odpovie alebo nie, určiť ďalší procesný postup. Vykonávať dokazovanie je možné len v súlade s Nariadením, pričom čl. 7 ods. 3 Nariadenia stanovuje koncentračnú zásadu, ktorá má ten dôsledok, že v prípade pasivity žalovanej strany, ktorá napriek riadnemu doručeniu návrhu nedoručí v Nariadením stanovenej lehote súdu odpoveď, musí súd rozhodnúť len na základe dôkazov predložených žalobcom, a teda nevykonáva dokazovanie uvedené v čl. 7 ods. 1 Nariadenia. Tento záver vyplýva z prvej vety čl. 7 ods. 1 Nariadenia, ktorý podmieňuje vykonávanie uvedených dôkazov dorúčením odpovede žalovanej strany. Vykonávanie dôkazov pritom upravuje čl. 9 Nariadenia tak, že súd je povinný určiť spôsob a rozsah vykonania dôkazov potrebných na rozhodnutie, a to podľa pravidiel, ktoré sa vzťahujú na prípustnosť dôkazov. Zo spisového materiálu ani z odôvodnenia napadnutého

rozsudku okresného súdu nie je zrejmé, akým spôsobom okresný súd určil spôsob a rozsah vykonávania dôkazov vyplývajúcich z pripojeného exekučného spisu.

V tomto prípade podľa názoru krajského súdu neboli naplnené ani predpoklady pre vykonanie dôkazov nad rámec dôkazných návrhov účastníkov konania podľa ust. § 120 ods. 1 O.s.p.. Žalobca v danom prípade jasne, úplne a zrozumiteľne v Tlačive „A“ uplatnil práva zo zmenky a uviedol, že nie je pôvodným majiteľom zmenky, ale je indosatárom. Vo vzťahu k týmto tvrdeniam žalobcu nebolo potrebné vykonávať ďalšie dokazovanie s výnimkou oboznámenia sa s predloženou zmenkou. Dokazovanie okresným súdom nebolo vykonávané ani vo vzťahu k tvrdeniam žalovanej, nakoľko žalovanej okresný súd ani nedal možnosť k uplatnenému nároku žalobcu sa vyjadriť. Okresný súd napriek tomu vykonával dokazovanie úverovou zmluvou a ďalšími listinami získanými z exekučného spisu, ktoré pre rozhodnutie o uplatnenom nároku na zaplatenie zmenkovej sumy s príslušenstvom neboli nevyhnutné, nakoľko na posúdenie a rozhodnutie o takomto nároku postačovala samotná v origináli predložená zmenka.

Okresný súd okrem toho žiadneho z účastníkov neinformoval o tom, že mieni takéto dokazovanie vykonať, čím podľa krajského súdu odňal účastníkom konania procesné právo podľa ust. § 123 O.s.p. vyjadriť sa ku všetkým dôkazom, ktoré sa vo veci vykonali. V danom prípade ide o celý obsah exekučného spisu, ktorý okresný súd pripojil do konania bez návrhu niektorého z účastníkov konania, o tejto skutočnosti účastníkov konania neinformoval a nedal im žiadnu možnosť vyjadriť sa k týmto dôkazom.

Krajský súd s poukazom na závery vyjadrené v náleze Ústavného súdu SR sp. zn. II. ÚS 499/2012, a to predovšetkým na tie závery, ktoré je potrebné v praxi všeobecných súdov prijať ako všeobecne uplatniteľné, pokiaľ ide o zaujatie stanoviska ku kontradiktórnosti súdneho procesu, k pojmu dokazovanie, k pojmu súdna (právna) vec a prejednanie veci v prítomnosti účastníka konania, dospel k názoru, že okresný súd znemožnil žalobcovi uplatniť jeho práva zo zmenky. Účelom práva účastníka konania je vyjadriť sa k vykonaným dôkazom, a tým ovplyvniť skutkové zistenia, na ktorých súd zakladá svoje rozhodnutie, keďže skutkové zistenia sú to, čo je účastníkovi nepochybne známejšie ako súdu. Aktivita účastníka pri využívaní tohto práva je v podstatnej miere závislá práve od miery presvedčivosti vykonaných dôkazov, skutkových zistení, ktorých vyvodenie z nich možno očakávať, a miery presvedčenia súdu o vplyve týchto zistení na unesenie dôkazného bremena daného účastníka. Okresný súd dospel z listinných dôkazov, ktoré vykonal bez návrhu účastníka konania, k inému skutkovému stavu, na ktorom založil svoj právny záver o nedôvodnosti pohľadávky žalobcu. Rozsudok okresného súdu vydaný na základe skutkového stavu zisteného z dôkazov, o ktorých vykonávaní účastníci konania nemali žiadnu informáciu, nepochybne vykazuje pre žalobcu znaky prekvapivého rozhodnutia. Okresný súd dospel z vykonaných dôkazov k takému skutkovému základu pre súdne rozhodnutie, o ktorom účastníci konania nemali vedomosť. Žalobca vo vzťahu k týmto zisteniam okresného súdu nemohol splniť svoju povinnosť tvrdenia a ani dôkaznú povinnosť a nemal možnosť reagovať na posúdenie nárokov, ktoré žalobca uplatnil zo zmenky, okresným súdom ako nároku vyplývajúceho zo spotrebiteľského vzťahu založeného zmluvou o úvere.

Krajský súd nesúhlasí ani s postupom okresného súdu, ktorý z pripojeného exekučného spisu konštatoval, že zmenka bola vystavená na zabezpečenie spotrebiteľského úveru a vo veci aplikoval spotrebiteľské právo. Za daného stavu, keď žalovaná ani nemala možnosť voči uplatnenému nároku žalobcu vzniesť námietky, nie je možné takýto postup okresného súdu akceptovať. Žalobca v konaní uplatnil záväzok žalovanej zaplatiť sumu, ktorú do zmenky doplnil pôvodný majiteľ zmenky, a okresný súd napriek tomu posudzoval žalobcom uplatnený nárok ako zmluvný záväzok vzniknutý zo spotrebiteľskej zmluvy a nie ako nárok zo zmenky, čo je neprípustné. Je potrebné zdôrazniť, že predmetom žalobcom uplatneného nároku nie je nárok zo spotrebiteľskej zmluvy, ale nárok zo zmenky, ktorá indosáciou stratila charakter zabezpečovacej zmenky a nadobudla charakter zmenky na platenie. Posudzovanie základného vzťahu by malo význam len vtedy, keby žalovaná vzniesla voči majiteľovi námietky, že k indosácii došlo na jej škodu alebo ak by podala relevantné kauzálne námietky týkajúce sa úverovej zmluvy, prípadne zmenky, čo by však v konaní musela zároveň preukázať.

Krajský súd nesúhlasí ani s právnym posúdením, ktoré okresný súd vykonal vo vzťahu k § 4 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. V tejto súvislosti krajský súd považuje za potrebné toto ustanovenie citovať.

Podľa § 4 ods. 6 zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch (v znení platnom ku dňu vystavenia zmenky žalovaným 18.12.2009), v súvislosti s poskytovaním úveru od spotrebiteľa alebo inej osoby sa zakazuje splniť dlh zmenkou alebo šekom. Veriteľ smie prijať od dlžníka zmenku alebo šek na zabezpečenie svojich nárokov zo spotrebiteľského úveru, len ak ide o zabezpečovaciu zmenku a zmenková suma v čase vyplnenia je maximálne vo výške aktuálnej výšky nesplateného spotrebiteľského úveru a príslušenstva (vrátane zmluvných pokút a iných nárokov veriteľa zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere) vo výške maximálne 30% istiny poskytnutého spotrebiteľského úveru. Zmenku prijatú, resp. vyplnenú veriteľom v rozpore s predchádzajúcou vetou veriteľ nesmie prijať a je povinný ju dlžníkovi kedykoľvek na požiadanie vydať. Ustanovenie tohto odseku platí aj v prípade zmeny majiteľa zmenky alebo postúpenia práv zo zmenky.

Podľa ods. 7 cit. ust. veriteľ zodpovedá za škodu vzniknutú spotrebiteľovi porušením odseku 6 veriteľom.

V zmysle citovaného ust. § 4 ods. 6 zákona č. 258/2001 Z.z. mohol veriteľ prijať od dlžníka zmenku na zabezpečenie svojho nároku zo spotrebiteľského úveru, len ak sa jednalo o zmenku zabezpečovaciu a zmenková suma bola maximálne vo výške aktuálnej výšky nesplateného spotrebiteľského úveru a príslušenstva vo výške max. 30% istiny poskytnutého spotrebiteľského úveru. Skutočnosť, že v danom prípade zmenková suma vyplnená do zmenky túto maximálnu zmenkovú sumu podľa ust. § 4 ods. 6 zákona č. 258/2001 Z.z. presahovala, mohla mať, podľa názoru krajského súdu, za následok len vznik práva na náhradu škody, avšak nemohla spôsobiť neplatnosť zmenky a ani neplatnosť dohody o vyplnení zmenky. Samotný zákon č. 258/2001 Z.z. totiž porušenie ust. § 4 ods. 6 nesakcionoval neplatnosťou zmenky, či neplatnosťou dohody o jej vyplnení, ale vznikom zodpovednosti veriteľa za škodu vzniknutú spotrebiteľovi porušením povinnosti podľa ods. 6 veriteľom. V dôsledku porušenia tohto zákonom ustanoveného obmedzenia tak prípadne mohol žalovanej vzniknúť výlučne nárok na náhradu škody voči pôvodnému veriteľovi, teda voči spoločnosti pohotovosť, s.r.o., ktorá zmenku vystavenú v rozpore s týmto ustanovením od žalovanej ako dlžníka prijala. pohotovosť, s.r.o. však nie je účastníkom tohto konania a v dôsledku porušenia tejto zákonnej povinnosti nemohol vzniknúť žiaden nárok žalovanej ako dlžníkovi voči žalobcovi, ktorý nie je veriteľom z pôvodného úverového vzťahu.

Z vyššie uvedených dôvodov dospel krajský súd k záveru, že rozhodnutie okresného súdu je potrebné podľa ust. § 221 ods. 1 písm. f) a h) O.s.p. zrušiť a vec vrátiť okresnému súdu na ďalšie konanie.

Bude úlohou okresného súdu v ďalšom konaní postupovať v zmysle návrhu žalobcu, ktorý si podľa Nariadenia uplatnil ako indosatár právo na zaplatenie nárokov zo zmenky vystavenej žalovanou, pričom žalobca v konaní nie je povinný preukazovať existenciu žiadneho záväzkovo-právneho vzťahu a ani ďalšie skutočnosti, na základe ktorých okresný súd dospel k záveru o nedôvodnosti uplatneného nároku. Žalobca ako nadobúdateľ zmenky, ktorý nie je právnym nástupcom pôvodného majiteľa, nemá povinnosť preukazovať okolnosti týkajúce sa vzťahu medzi pôvodným majiteľom zmenky a žalovanou. Okresný súd bude postupovať v súlade s čl. 5 a nasl. Nariadenia, doručí žalovanej Tlačivo „C“ na odpoveď a v závislosti od toho, či žalovaná využije svoje právo na odpoveď alebo nie, určí okresný súd ďalší postup v konaní. Ak žalovaná v odpovedi uplatní voči nároku žalobcu námietky, okresný súd tieto námietky vyhodnotí a v prípade potreby vykoná dokazovanie v súlade s Nariadením. Ak žalovaná v Nariadením stanovenej lehote voči uplatnenému nároku žalobcu neuplatní žiadne námietky, nie je okresný súd bez námietok oprávnený ex offio skúmať a vykonávať dokazovanie ohľadom záväzkovo-právneho vzťahu, aj keď by tento záväzkovo-právny vzťah mohol byť vzťahom spotrebiteľským. Keďže predmetom konania sú výlučne nároky uplatnené žalobcom zo zmenky, bude okresný súd tento nárok posudzovať podľa zákona zmenkového a šekového, pričom bude vychádzať z právneho názoru krajského súdu v tom smere, že žalobcom predložená zmenka je platnou zmenkou spĺňajúcou všetky zákonom zmenkovým a šekovým vyžadované náležitosti. Okresný súd stanoví i dobu ukončenia lehoty úročenia zmenkovej sumy v súlade s obsahom ust. § 48 a 49 čl. I zákona č. 191/1950 Zb., pričom v novom rozhodnutí sa dôsledne vyjadrí i k zmluvne dohodnutému úroku 0,25 % denne dojednanému v zmysle čl. I § 5 ods. 1 zákona č. 191/1950 Zb. a výšku posúdi. Pokiaľ v rámci nového konania nedôjde ku kvalitatívne odlišnej zásadnej zmene skutkového a právneho stavu, bude okresný súd vychádzať z uvedených záverov krajského súdu.

Podľa ust. § 226 O.s.p., ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, je súd prvého stupňa viazaný právnym názorom odvolacieho súdu.

Podľa ust. § 224 ods. 3 O.s.p., ak odvolací súd zruší rozhodnutie a ak vráti vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie, rozhodne o náhrade trov súd prvého stupňa v novom rozhodnutí o veci.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie **n i e** je prípustné.